



Sygn. akt III CSK 57/09

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 20 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

Protokolant Iwona Budzik

w sprawie z powództwa Kuratora sp. z o.o. „T. K.” w T.

przeciwko „T. K.” sp. z o.o. w T.

o rozwiązanie spółki,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej w dniu 20 listopada 2009 r.,

na rozprawie

skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 16 września 2008 r.,

oddala skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 16 września 2008 r. oddalił apelację kuratora spółki z o.o. „T. K.” od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 10 kwietnia 2008 r., którym oddalono powództwo oparte na art. 271 pkt 1 k.s.h. o rozwiązanie spółki. U podłoża tego rozstrzygnięcia legł pogląd, że kurator ustanowiony dla spółki z o.o. na podstawie art. 42 k.c. nie posiada legitymacji do wytoczenia takiego powództwa.

Skarga kasacyjna kuratora od wyroku Sądu Apelacyjnego – oparta na podstawie pierwszej z art. 398³ k.p.c. – zawiera zarzut naruszenia art. 271 pkt 1 k.s.h. oraz art. 42 § 2 k.c., i zmierza do uchylenia tego wyroku oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istota zarzutów skargi kasacyjnej sprowadza się do twierdzenia, że Sąd Apelacyjny z naruszeniem przytoczonych w skardze przepisów uznał, iż kurator ustanowiony na podstawie art. 42 k.c. nie posiada legitymacji do wytoczenia powództwa z art. 271 pkt 1 k.s.h.

Zakres kompetencji kuratora ustanowionego na podstawie art. 42 k.c. jest ograniczony. Zgodnie z art. 42 § 2 k.c. kurator powinien postarać się niezwłocznie o powołanie organów osoby prawnej, a w razie potrzeby o jej likwidację. Konstrukcja tego przepisu jest taka, że najpierw należy podjąć działania, które pozwolą na prawidłowe funkcjonowanie osoby prawnej, a jeżeli w wyniku działań kuratora nie będzie to możliwe bądź też w jego ocenie powołanie organów nie jest możliwe, powinien podjąć działania zmierzające do wszczęcia postępowania likwidacyjnego. Działaniem tym powinien być stosowny wniosek do sądu. W art. 42 § 2 k.c. nie ma mowy o rozwiązaniu, ale o likwidacji osoby prawnej.

Z kolei w art. 271 k.s.h. mowa jest o tych sytuacjach, w których w następstwie żądania to sąd może rozwiązać spółkę wyrokiem (jest to przyczyna wszczęcia postępowania likwidacyjnego). Z takim żądaniem mogą wystąpić tylko wspólnicy lub członek organu. Niewątpliwie, już jeden wspólnik może zwrócić się

z żądaniem do sądu. Przepis ten nie obwarowuje prawa żądania przez wspólnika żadnymi dodatkowymi kryteriami, jak na przykład określoną wielkością kapitału zakładowego, liczbą wspólników. Prawo żądania wspólnika jest prawem mniejszości o charakterze bezwarunkowym. W art. 271 pkt 2 k.s.h. mowa jest o żądaniu podmiotu usytuowanego poza spółką, który jest uznany za organ państwowy. Pojęcie „organ państwowy” w znaczeniu tego przepisu, gdyby nawet pojmować w sensie szerokim, to takim organem z mocy ustawy nie jest kurator powołany na podstawie art. 42 § 2 k.c. Przepis ten zakreśla kompetencje kuratora do czynności w nim wskazanych z podkreśleniem niezwłoczności wyrażającej *rationem legis* unormowania. W przepisie tym, jak wskazano, nie ma mowy o kompetencji kuratora do żądania rozwiązania spółki.

W świetle przedstawionej wykładni zarzuty powyższe należy uznać za nieuzasadnione.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku.